

De dochters van de sultan

Klas 5 en 6

(gebaseerd op 'De stukgedanste schoentjes',
herschreven door Kirstin Balm, Vrije School Alphen aan den Rijn)

De dochters van de sultan

Rollen:

1. Sultan
2. Dochter 1 Mooi/ijdel / kledinggek
3. Dochter 2 Slim/boekenwurm/wijs
4. Dochter 3 Stoer/moedig/handig
5. Dochter 4 voorzichtig/verlegen
6. Dochter 5 mysterieus/dromerig
7. Dochter 6 Grappig/gezellig/hongerig?
*(namen: Aisha, Alya, Amira, Farah,
Kiara, Meryam, Myra, Nadira, Sana,
Shadi, Shira, Sulaika, Yamilla, Yasmin)*
8. Schoenlapper / Verkoper
9. Poetsvrouw / Hofdame / Raadsvrouw
10. Sjeik Ali
11. Prins Amar
12. Yannis
13. Droomprins 1 (klein)
14. Droomprins 2 (klein)
15. Droomprins 3 (klein)
16. Droomprins 4 (klein)
17. Droomprins 5 (klein)
18. Droomprins 6 (klein)
19. Beginverteller (klein)
20. Gong omroeper/ Boodschapper Sultan
21. Volk /weddennleggers
22. Kameel

Scène 1:

Beginverteller:

“Er leefde eens, in een warm land, hier ver vandaan, midden in de woestijn, een sultan met zijn zes dochters. Zij woonden in een prachtig wit paleis met gouden daken en turquoise koepels.”

- *Doek gaat open.*

“Nu was het zo dat deze sultan heel graag wilde dat zijn dochters goede mannen zouden trouwen, het liefst door hem uitgekozen mannen van goede afkomst, zoals prinses of keizers.”

- *We zien stil spel tussen prinsessen en Sultan.
Dochters dansen daarna dromerig af.*

“Maar de dochters van de sultan wilden niet trouwen. Zij hadden het goed naar hun zin zonder man. En daarom bedachten zij dat iedere man die hen om hun hand kwam vragen eerst 3 raadsels op moest lossen.” (*verteller gaat af.*)

Sultan:

Leest in zichzelf van een rol, mompelt een beetje:

“Zonder slaap.. raadsels.. vuurvogel en begin? ..
Geheim.. twee zusters.. zooltjes scheuren!
Wie kan ons dit vertellen.”

Staat dan gefrustreerd op, richting publiek:

“Ja wie kan MIJ dat vertellen?!”

Komt eens de juiste man,
die zonder slaap wel waken kan;
Hij zal met een van sultans' dochters trouwen.
Die man alleen zal alle raadsels goed ontvouwen.
Vuur en vuurvogel; zoek het begin. Al lijkt dat er niet te zijn.
Twee zusters geboren uit elkaar; een mysterieus geheim.
En dan als laatst de vraag die wij u stellen:
Hoe en waar kan het gebeuren,
Dat 's nachts zes paar zooltjes steeds weer scheuren?
Kunt U ons dit vertellen”

Op wanhopige toon gaat hij verder:

“Hoe zal ooit een van mijn dochters met een goede man trouwen?
Als ze het me zo moeilijk maken. Dit is verdorie toch onmogelijk?”

Schoenverkoper:

(Voor het raam van het paleis, buiten op het plein)

“Schoenen te koop! Mooie schoenen te koop! Schoenen lappen,
naaien en poetsen; ik ben uw man!”

Sultan: *(een beetje verward)*
“Huh, waar komt dat geroep vandaan? Ik moet rust hebben, om hier eens even goed over na te denken. Er moet een oplossing zijn. Toch?”
(buiten gaat het geroep door, boodschapper is op weg om de man weg te sturen)
“Hoewel..” *(seint boodschapper terug)*

- *Sultan stuurt boodschapper naar schoenverkoper*

(Half wanhopig, half opgelucht tegen schoenverkoper)
“Mijn waarde vriend je bent mijn grootste hoop. Wil je voor vanavond nog deze 6 paar schoentjes lappen?”

Schoenverkoper: *(Vrolijk en op verkoop uit. Loopt een beetje hard van stapel)*
“Hoogheid, wilt u niet liever zes paar nieuwe!
Ik heb roze, rode, paarse, blauwe. Zelf zilver en goud. Wat u maar wilt.
Zal ik maar zes paar nieuwe noteren?”

Sultan: *(Reageert een beetje verward en sloompjes)*
“Wat , eh, nee, nee! Daar kan ik echt niet aan beginnen, dan kan ik elke dag wel nieuwe kopen!
(schoenlapper kijkt verlekkerd bij deze zin)
Wilt u deze gewoon poetsen en lappen. Zo snel mogelijk graag”.

Schoenverkoper: *(Op vrolijke toon)*
“Ja zeker Hoogheid, voor vanavond nog! Zo goed als nieuw!”
(Uitproberend) “Weet u zeker dat u geen nieuwe wilt?”

(boodschapper werkt schoenmaker de deur uit.)
Gordijn dicht en open

Scène 2:

Boodschapper: *(Boodschapper komt op de gang de poetsvrouw tegen, die net uit de slaapzaal van de prinsessen komt.)*

“Goede morgen vrouwe, hoe staat het ervoor met de dames?”

Poetsvrouw: “En ook een goedemorgen voor u. Ze hebben een goeie bui vandaag. Gister is er weer een mooie man naar hun hand komen vragen. Maar ook hij kon de raadsels niet oplossen”.

Boodschapper: “Ja die mannen blijven maar komen, alsof de volgende de raadsels wel op zal kunnen lossen. Als je het mij vraagt zijn het een stelletje sukkels”.

Poetsvrouw: “Mannen genoeg die graag met een prinses willen trouwen. Zou jij het kansje niet wagen? Als je de raadsels oplost is dat je beloning, en je wordt nog troonopvolger ook.”

Boodschapper: “Nee, ik begin er niet aan. Veel teveel mannen met een goed en tevreden leventje kwamen hier naar het paleis, om vervolgens arm en in schande weer te vertrekken. Voor al hun rijkdom kregen ze alleen een juten zak mee terug”.

(We horen de prinsessen op de achtergrond lachen.)

“Ze lijken d’r nog lol om te hebben ook, die meiden. Nou ik ga er gauw vandoor. Ik moet de laatste nog aankondigen”.

(Boodschapper en poetsvrouw groeten elkaar gedag.)

(poetsvrouw gaat af)

Gordijn evt. open en dicht.

(Volk komt op)

Scène 3:

Boodschapper:

(Voor het paleis op het plein staat een gong en daarnaast hangt de spreuk met de raadsels.)

(Boodschapper komt op. Strijkt jasje recht, slaat op de gong en roept om:)

“Dames en heren van Bagdad. Bij deze deel ik u mee dat de kalief van Medina de 3 raadsels niet heeft opgelost. Hij wordt uit Bagdad verbannen en verliest al zijn status.” (gongt eenmaal voor ‘einde bericht’ en gaat af)

Vrouw 1:

“Geloof jij dat nou? Elke paar dagen komt hier een schatrijke man om de hand van een van de prinsessen vragen. En stuk voor stuk worden ze afgewezen.

Mannen van goeie stand, zo maar opzij geschoven. Ik wou dat ik zo’n man had”. *(haar eigen man staat verder op te praten maar lijkt dit te horen en geeft een blik van: wat is er mis met mij?)*

Vrouw 2:

“Tja geld is misschien ook niet alles, maar zonde is ’t zeker. De mijne mag dan een aardige cent verdienen, maar hij is niet van adellijke schoonheid zal ik maar zeggen. Een dagje een ander uitzicht, en ik ben weer voor een heel jaar tevreden”. *(Ook haar man gooit een vuile blik en draait zich om naar zijn vrienden)*

Vrouw 3:

“Ik ben benieuwd wanneer de volgende komt. De prinsessen kunnen onze bezoekers misschien niet waarderen, maar ik kijk er altijd wel naar uit.”

Dames bevestigen elkaar, giechelen en lopen naar de ‘achtergrond’.

Man 1:

“Ach hoor d’r ‘ns klagen. Het liefst zou ze daar boven in die toren zitten. Altijd maar weer hoor ik d’r over die rijke prins en keizers.”

Man 2:

“Anders die van mij wel. Als je ’t mij vraagt worden d’r al plaatsen gereserveerd aan de weg. Om die sufferds aan te zien komen.”

Man 3:

“D’r is geen vrouw hier in de stad die er over op kan houden. Ik wou dat de prinsessen er ‘ns een zouden kiezen. Dan hadden we tenminste weer rust, en een weekje zonder dat geklaag.”

Schoenverkoper:

“Schoenen te koop! Mooie schoenen te koop! Ach mooie dame, aan uw tere voeten, misschien een nieuw paar schoenen?”

Zowel man als boodschapper kijken geirriteerd. Boodschapper slaat snel op de gong.

Boodschapper:

“Dames en heren van Bagdad. Sjeik Ali”.

- Man 1:** “Juich maar niet te vroeg, daar komt ‘r weer eentje.”
(mannen zuchten en lopen opzij)
- (Vrouwen haasten zich naar voren, kijken nieuwsgierig waar de prins vandaan komt. Dringen om een goed plekje. Doen hun haren goed, wrijven hun wangen en knipperen met ogen. Vragen elkaar om bevestiging.)*
- We horen aankondigingsritme van lied*
- Sjeik Ali komt op begeleid door lied: Sjeik Ali
(3x zingen: 1 achter coulisse, 2 ook gevolg Ali,
3 ook stadsvrouwen enthousiast)*
- Volk:** Lied:
“Sjeik Ali, Ja dat is die, Ali Ababa
Een sterke en machtige man,
Oh kijkt u toch eens wat hij kan. (Sjeik Ali laat spieren zien, wijst naar zichzelf)
Sjeik Ali... Sjeik Ali...
- Vrouw 3:** “oohh... Als ze daar niet mee willen trouwen..”
- Vrouw 2:** “Ik weet precies wat je bedoelt. Maar je weet ‘t nooit. Ze schijnen zichzelf daar boven heel wat te vinden.”
- Vrouw 1:** “Ze verdienen wat mij betreft geen van die prinsen als ze zulke hoge eisen hebben. Een goed pak slaag zal ze beter doen. Om ze ‘ns de ogen te openen”.
(vrouwen knikken naar elkaar en gaan af)
- Man 2:** “Hoor ze weer kletsen. En straks thuis weer poeslief zijn zeker. ‘T is misschien zo dom nog niet van die prinsessen om eerst ‘ns te kijken wat voor vlees je in de kuip hebt. Dat hadden wij misschien ook moeten doen.”
- Man 3:** “Wat denk je? Zal deze ‘t redden?”
- Man 1:** “Hij zag er welgesteld uit. Maar ‘t leek me meer spieren dan hersens. Nee hij redt ‘t in geen 1001 nachten.”
(mannen lachen en gaan af)
- Gordijn sluit en opent evt.*

Scène 4:

Schoenverkoper:

Sultan zit op troon. Schoenverkoper komt opeens binnen.
“Kijk eens Hoogheid.. Gelapt en gepoetst.. zo goed als nieuw. En misschien toch ook een paar nieuwe schoentjes voor uw mooie dochters? Het zou ze prachtig staan, een paar van mijn nieuwe collectie”.

Schoenverkoper probeert een doos open te krijgen terwijl boodschapper achter hem opkomt en daarna de schoenverkoper stil de deur uitwerkt.

Boodschapper:

“Hoogheid, Sjeik Ali wil vragen om de hand van een van uw dochters”.

Sultan:

“Om de hand van een van mijn dochters..(afwezig)
Eerst heeft hij drie raadsels op te lossen. Anders ontvangt hij niets anders dan een juten zak! (zuchtend)
Laat hem binnen.”

Boodschapper laat Sjeik binnen.

Boodschapper:

“Sjeik Ali.. De Sultan”.
(stelt dus Sjeik aan sultan voor en andersom)

Sultan:

“Dank je. Laat ons nu alleen en haal mijn dochters.”

Boodschapper gaat af.

“Beste Sjeik. Je lijkt me een waardig man voor mijn dochters. Maar weet waar je aan begint. Zelfs ik kan de raadsels niet oplossen.”

Sjeik Ali:

“Mijn waarde Sultan. Ik kan u gerust stellen. IK, Sjeik Ali, ben meer dan waardig voor uw dochters. Zonder twijfel zal ik alle raadsels nog voor zonsondergang oplossen.” (Vindt zichzelf nogal wat.)

Sultan:

“Hmm, je lijkt nogal zeker van je zaak. Ik hoop dat die houding je zal helpen. Ik zal je voorstellen aan mijn dochters. Veel Succes!”
(betwijfelt de sjeik ten zeerste)

Boodschapper:

“De dochters van de Sultan.”

Sultan:

“Dochters, Ik stel jullie voor aan Sjeik Ali”

“Mijn dochters;

(noemt een voor een de naam en zegt iets complimenteaus over hun eigenschap)

...a, Zo mooi als de volle maan aan een purperen nacht.

...b, Zo stralend en vrolijk dat iedereen om haar lacht.

...c, Zo wijs als alle raadvrouwen in Bagdad te samen.

Sultan: ...d, bescheiden als het sterrenlicht, een echte dame.
...e, Haar dromen en verhalen betoveren elke man.
...f, Handig en vlot, niemand die haar overtreffen kan.”

Sjeik Ali: “Oh schone dames.. Jullie hoeven nog maar eventjes op me te wachten. Want ik, Sjeik Ali, zal nog deze dag jullie raadsels oplossen.”

Sultan zucht, dochters giechelen.

Sultan: “Mijn lieve dochters; Is jullie vermaak dan zo belangrijk? Kunnen jullie deze Sjeik nu echt niet een handje helpen?”

Dochters:

- A:** “Hij houdt mijn mooie handen pas vast, als hij de raadsels oplost”.
- B:** “Pas als hij bewijst meer te zijn dan spieren, is mijn lach voor hem”.
- C:** “Als hij net zo slim kan zijn als ik, mag hij met me trouwen”.
- D:** “voorzichtigheid is belangrijk, laat hem zich eerst maar bewijzen”.
- E:** “Hij zal me alleen betoveren door drie goede antwoorden te geven”.
- F:** “Een stoere man geeft niet bij voorbaat op, laat hem zijn moed maar tonen”.

Sultan: “Beste Sjeik, Ik laat je alleen met mijn dochters. Meer dan dit kan ik je niet helpen”.

Sultan gaat af, dochters gaan er eens voor zitten.

Dochter D: “Vertel ons eens, Sjeik Ali, Wat kwam er eerst?
De Feniks of het vuur?
Wij wachten met smart, je antwoord moet gegeven zijn voor zonsondergang.”
(dochter D gaat opnieuw glimlachend af)
(Sjeik kijkt bedenkelijk, dit had hij niet verwacht, een beetje wanhopig en gaat af.)

Het wordt donkerder en weer lichter. Sultan komt op samen met boodschapper. We zien schoenverkoper nieuwe schoentjes ontvangen om te poetsen. Boodschapper werkt hem weer de deur uit..

Sultan en boodschapper overleggen stil. Boodschapper gaat naar het plein.

*Gordijn dicht en weer open.
(volk komt op)*

Scène 5:

Boodschapper:

(enigszins verveeld) “Dames en heren van Bagdad. Bij deze deel ik u mee dat Sjeik Ali het eerste raadsel niet heeft opgelost. Hij wordt uit Bagdad verbannen en verliest al zijn status.” *(gongt eenmaal voor ‘einde bericht’ en gaat af)*

We zien Sjeik Ali, achteraan het plein op zijn tenen vluchten in een juten zak.

Man 2:

“Dat verbaast me niks. Wat een patser was dat. En waar is hij nu? Gevlucht in zijn mooie juten zakkie.”

Man 3:

(lacht) “Ja en moet je dan de dametjes ‘ns horen. Opeens hebben ze niks meer te vertellen”.

(vrouwen kijken met vuile blikken naar hun mannen)

Vrouw 2:

“Wat een schande! Wat denken ze wel niet daarboven.”

Vrouw 3:

“Nou ik zou anders best een dagje met ze willen ruilen. Heb je die jurken weleens gezien. Prachtig!”

Vrouw 1:

“Sst sst, daar komt ie weer. Wat voor moois hebben ze vandaag voor ons in petto?”

Boodschapper:

(iets minder statig en enthousiast) “Dames en heren van Bagdad. Prins Amar”.

(Vrouwen haasten zich naar voren, kijken nieuwsgierig waar de prins vandaan komt. Dringen om een goed plekje. Doen hun haren goed, wrijven hun wangen en knipperen met ogen. Vragen elkaar om bevestiging.)

We horen aankondigingsritme van lied

Prins Amar komt op begeleid door lied: Prins Amar

(3x zingen: 1 achter coulisse, 2 ook gevolg Ali, 3 ook stadsvrouwen enthousiast)

Volk:

Lied:

“Prins Amar, Pracht exemplaar, Amar Ariba

Oh kijkt u toch eens hoe hij lacht, (Prins lacht overdreven, wijst naar zichzelf)

En hoe iedereen naar hem smacht. (volksvrouwen zuchten en blozen)

Prins Amar... Prins Amar...”

Gordijnen dicht en open

Scène 6:

Schoenverkoper: “Uw gelapte schoentjes.. morgen weer? (*probeert voorzichtig*) Of wilt u dan misschien, eh, nieuwe schoentjes? Dat kan hoor.. roze , of paarse misschien?” (*terwijl hij afloopt*)

Boodschapper hoeft alleen maar te kijken en schoenverkoper is al weg..

Boodschapper: “Hoogheid, Prins Amar is hier om de raadsels op te lossen.”.

Sultan: “De raadsels..? Laat hem dan snel beginnen.”
(*booschapper laat Prins binnen en haalt dochters.*)

Prins buigt. Prinsessen komen binnen.

“Mijn dochters;
(noemt een voor een de naam en zegt iets complimenteaus over hun eigenschap)

...a, Zo mooi als de volle maan aan een purperen nacht.

...b, Zo zo stralend en vrolijk dat iedereen om haar lacht.

...c, Zo wijs als alle raadvrouwen in Bagdad te samen.

...d, bescheiden als het sterrenlicht, een echte dame.

...e, Haar dromen en verhalen betoveren elke man.

...f, Handig en vlot, niemand die haar overtreffen kan.

Prins Amar: “Oh lieve dames.. Geen van jullie hoeft lang te wachten op mijn mooie glimlach. Nog vandaag zal ik alle raadsels oplossen.”

Sultan zucht, dochters giechelen.

Dochter F: “Goed dan. Vertel ons eens; Wat kwam er eerst? De Feniks of het vuur?
Je hebt tot deze avond.”

Prins Amar: “Die tijd heb ik niet nodig. Je stelt me daar een onmogelijk raadsel. Er is geen begin of eind. Beide ontstaan steeds uit de ander. De vuurvogel komt uit het vuur. En wanneer de vogel vergaat is daar weer het vuur.”
(*Lacht charmant en vindt zichzelf geweldig*)

Dochters kijken verbaasd en daarna boos naar F.

Dochter B: (*breekt de spanning door vrolijk te lachen*)
Richting prins en zusters..
“Zonder twijfel was dat het eerste goede antwoord. Een stap in de goede richting, inderdaad.
Maar nog twee te gaan. Beantwoord maar eens aan mij en mijn zusjes deze vraag; Er zijn twee zussen, de ene wordt geboren uit de ander, en op haar beurt wordt de ander weer geboren uit de eerste? Wie zijn zij?

Geef ons het antwoord voor vanavond.”

Prins z'n lach verdwijnt even. Kijkt nerveus en lacht daarna weer zwakjes naar de dochters. Is van z'n stuk gebracht. Hij gaat af. De meisjes kunnen weer lachen en gaan met geroezemoes af.

*Het wordt donkerder en weer licht.
Gordijnen dicht en weer open.*

Scène 7:

Boodschapper:

(Nogal verveeld) “Ja, Dames en heren van Bagdad. Ook prins Amar kon de raadsels niet oplossen. Helaas. Hij wordt uit Bagdad verbannen en verliest al zijn status.” (gongt eenmaal voor ‘einde bericht’ en gaat af)

We zien Prins Amar, achteraan het plein op zijn tenen vluchten in een juten zak.

Sjeik Ali komt voor op. En gaat aan de zijkant van het toneel staan als verteller.

Sjeik Ali:

“Haha, ik wist dat hij het niet zou halen. Het zijn werkelijk onmogelijke raadsels. En zeg nou zelf, als ik het niet redt. (laat nog eens spieren zien, maar is teleurgesteld hoe ze uit de juten zak tonen) Dan lukt 't toch zo'n jong broekie ook niet.

(roept naar Prins Amar)

Ja kom maar tevoorschijn hoor! Het heeft geen zin om je te verstoppert. Laat de mensen rustig weten dat 't je niet gelukt is.

(Prins Amar komt naar voren, en probeert met zenuwachtig lachen zijn juten zak te verhullen)

Ja ja, dat lachje weten we nou wel. Ik wist wel dat 't je niet zou lukken”.

Prins Amar:

(prins loopt beteuterd naar de andere hoek van 't toneel)

Fatsoeneert zichzelf een beetje, en gaat wat rechterop staan.

Glimlacht vol charme en zekerheid naar het publiek en vervolgens naar Sjeik Ali.

“Ja dat moet jij nodig zeggen. Die spieren maken je d'r niet charmanter op. Eerlijk is eerlijk. Ik heb tenminste nog een raadsel opgelost. En als je 't mij vraagt had ik nog sjans met de prinsessen ook. Toch?” (vraagt aan publiek en lacht op z'n charmantst)

Sjeik Ali:

“Eh ja goed, terug naar de dochters. Hoe gaat het nu verder met deze dames?”

Scène 8:

We zien de dochters half dagdromend, half dansend en neuriënd (ik ben de dochter van en lolo mi boto) opkomen. Poetsvrouw is al in slaapvertrek aan het poetsen.

Dochter B: “Hihi, ik kijk al uit naar vanavond. Geen smachtende prinsen of sjeiken, Maar maar vrolijke, dansende, leuke mannen.”
(prins en sjeik kijken elkaar teleurgesteld en mokkend aan)

Dochter D: “Sst wees zachtjes”. *(seint naar poetsvrouw)*

Dochter E: “Ja, in mooie tuinen met duizenden lichtjes. Mijn droomprins wacht al op mij”.
*Neuriet en wiegt dansend.
(D seint weer)*

Dochter F: “Ach rustig maar. *(naar D)* Ik wist dat ze geen schijn van kans hadden. Een beetje lef.. We zijn de dochters van de sultan.”

Dochter D: “Misschien moeten we het maar gewoon aan vader vertellen. Ik hou niet zo van geheimen, en straks..”
(wordt onderbroken door dochter C)

Dochter C: “Ik heb heb een jaar op onze raadsels gebroed. En geen man in het land is mij te slim af.”

Dochter A: “Ik kan niet wachten tot vanavond. In het maanlicht ben ik op m’n mooist.”

Dochters:

Lied:

Lolo mi boto

*over eigenschappen van dochters:

(kinderen zelf laten schrijven op melodie)

...a, Zo mooi als de volle maan aan een purperen nacht.

...b, Zo zo stralend en vrolijk dat iedereen om haar lacht.

...c, Zo wijs als alle raadvrouwen in Bagdad te samen.

...d, bescheiden als het sterrenlicht, een echte dame.

...e, Haar dromen en verhalen betoveren elke man.

...f, Handig en vlot, niemand die haar overtreffen kan.

Gordijnen dicht en weer open.

Ergens in de woestijn.. We horen zachtjes kamelenlied ritme en neurien, Yannis komt op, dromend.

Scène 9:
Sjeik Ali:

“Wie is dat dan? Hij loopt erbij als een bedelaar.
(kijkt naar zichzelf en prins.. prins kijkt nerveus terug)
En eh... *(denkt snel na)* hij kijkt ook een beetje onnozel.”

Prins Amar: “juist ja.. *(twijfelend)* Hij zou geen kans maken bij de prinsessen”.

Prins en Sjeik lachen een beetje.

Achter de coulisse wordt kamelenlied gespeeld en gezongen terwijl Yannis rustig verder wandelt en tegen iemand lijkt te praten. Daarna wordt oosterse nacht ritme zachtjes gespeeld.

Yannis:

Lied:

“Een oosterse dag
En een oosterse nacht,
Mijn trouwe kameel
Is 't nu echt teveel
Om verder te gaan.

Yannis doet alsof hij z'n kameel aait en tot stilstand maant.

“Ho maar, mijn trouwe kameel, Je hebt nu wel ver genoeg gelopen. En al die tijd zonder klagen m'n bagage gedragen. Wat ben je toch braaf. De mensen denken af en toe dat ik niet wijs ben, dat de hitte me teveel is geworden; omdat ik met je praat. Maar jij weet wel beter he, mijn trouwe vriend”.

Kameel:

Vanuit de coulisse:

“Zo dat werd 'ns tijd. Ik vind je een goeie jongen hoor Yannis, maar toen die rijke kalief nog voor me zorgde kreeg ik heel wat beter te eten. Dus laten we het over klagen maar niet hebben. Als het aan mij had gelegen waren we niet verdwaald, en liepen we nu nog in een echte karavaan, in plaats van met z'n tweetjes.”

(Tot publiek) (Misschien even handpop uit coulisse):

“Yannis is een beetje chaotisch ziet u, ja u daar. U zit daar vast niet voor niets met z'n allen. Het is vast de bedoeling dat u naar iemand luistert. Waarom dan niet naar een kameel; Yannis is een goeie jongen hoor, denkt u niets slechts van 'm. Hij is alleen een beetje een vreemde. Een flierfluitter zou je kunnen zeggen. Hij steekt hele verhalen tegen me af. Hij is wel pienter hoor, maar vooral ook een beetje eigenzinnig. En hij is 'n beetje in de war. Niet zo helder in z'n hoofd misschien, als u weet wat ik bedoel, een beetje tegen kamelen praten...”

Hoewel.. wat moet ik wel van u denken? Ach nee, laat ook maar”.

- Yannis:** *Yannis loopt een beetje rond, kijkt in een paar buidels en zakken en ziet dat er geen eten is.*
- “Ik moet maar ‘ns voor wat eten gaan zorgen”.
- Hij loopt over het podium en klopt op wat deuren, of met stok op de grond.*
- We horen in de verte de schoenverkoper;*
- Schoenverkoper:** “Schoenen te koop?”
- Yannis:** “Niemand.. Zo kom ik niet aan eten, morgenochtend maar eens vragen of ik ergens in deze stad kan werken”.
(misschien gaat Yannis nog op Prins en Sjeik af.. die niet reageren)
- Poetsvrouw:** *komt op:*
“Goede avond. Waarom klop je zo laat nog bij Jan en alleman aan?”
- Yannis:** “Ik ben op zoek naar wat te eten mevrouw. En ehm.. ik vraag me af waar ik ben eerlijk gezegd.”
(met verward gezicht, krabt aan hoofd)
- Poetsvrouw:** “Eten heb ik wel voor je. Kom laten we even gaan zitten.”
(Lopen samen naar aankomstplaats Yannis.) (Tijdens eten)
“Je bent in Bagdad. Maar zo’n grote stad moet je toch wel kennen?”
- Yannis:** “Jaaa eh.. Bagdad.. dat ken ik geloof ik wel.. Ik was op weg met een grote karavaan. Maar niet naar Bagdad.. Dacht ik.. Of misschien ook wel.. Ik weet het niet meer goed.
Ik reisde mee met de kalief. Vele mensen reisden met hem mee. Vrouwen in prachtige jurken, en mannen die gouden borden droegen. Ik mocht voor zijn kamelen zorgen. Zulke vriendelijke dieren weet u. Nooit onaardig, nooit klagen. En ze zijn altijd in voor een praatje.”
- Poetsvrouw knikt nieuwsgierig*
- “En paar dagen geleden stond ik met een van zijn kamelen te praten. Maar toen we uitgepraat waren, was opeens iedereen weg.”
- Poetsvrouw:** “En van zo’n grote karavaan, kon je hun spoor niet terugvinden en volgen?”

Yannis: “Ehm.. oh..ja.. daar heb ik niet zo aan gedacht. In ieder geval.. sindsdien zijn mijn kameel en ik samen op weg.. En we hebben het prima naar ons zin hoor samen. En wie bent u?”

Poetsvrouw: “Ik woon hier in de stad. Ik praat ook graag, maar niet met kamelen. Ik luister veel naar de mensen. Zo hoor ik genoeg om af en toe ook iemand te helpen. Zoals jou vanavond, met eten. Zo hoor ik al enige tijd het verhaal van de dochters van onze sultan. Ze schijnen alleen te willen trouwen met de man die hun raadsels op kan lossen.”

Yannis: “Hmm dat is niet zo gek. Ik zou ook niet zo maar met de eerste de beste willen trouwen. Er is vast een goede man die die raadsels voor ze oplost. Heel verstandig.”

Poetsvrouw: “Nu ik je aan een maaltijd geholpen heb, wilde ik je vragen of jij het niks vindt om het te proberen..”

Yannis: “Ik? Weet u dat wel zeker? Raadsels vind ik prima.. maar zijn die prinsessen wel iets voor mij? Ik ben niet bepaald rijk..”

Poetsvrouw: “Dat komt vast goed, het zijn leuke meisjes. En rijk zijn is ook niet alles (*seint naar Prins en Sjeik*), wie niet zoveel heeft.. “ (*heeft ook niets te verliezen*)

Yannis: “Hmm.. zeker weten? Tja ach.. waarom niet.. Laat ik het dan maar proberen..”
Kijkt in de richting van de coulisse en spreekt tot kameel:
“Nou mijn trouwe vriend, het lijkt erop dat we onze eindbestemming gevonden hebben.. Morgen gaan we op weg naar een paar prinsessen.”

Poetsvrouw: *Poetsvrouw staat op en knikt tevreden.* “Goede nacht..”

Yannis: “Een goede nacht.”
Yannis rolt zich op om te gaan slapen.

Sjeik Ali: “Ik geloof het gewoon niet.. die flierefluiter. Hij gaat het echt proberen.”

Prins Amar: “Dat wordt er weer een die gelijk rechtsomkeert kan maken. Hem gaat het zeker niet lukken. (*kijkt opeens een beetje onzeker*) Toch?”

Gordijnen gaan weer dicht en open.

Scène 10:

Sultan:

Sultan is bezorgd en spreekt met zijn boodschapper:

“Weer twee aanzienlijke mannen afgewezen.”

(Sjeik en Prins gaan rechterop staan en kijken trots)

“Hoe kan ik nu toch zorgen dat mijn dochters gaan trouwen.. ?

Zal ik hun vreemde raadsels moeten aanvaarden?”

Lied:

Signor abate,

over wanhoop (niet te zwaar)

(laat kinderen zelf tekst schrijven op melodie)

Er wordt geklopt, boodschapper loopt naar deur en is in gesprek met Yannis.

Boodschapper:

“Mijne Hoogheid.. Yannis.”

Sultan:

“Huh? Yannis? Gewoon, zo, Yannis? Geen lied? Geen poespas? Geen mooie kleren en rijk gevolg??Gewoon Yannis??”

Yannis:

Yannis knikt en buigt. “Dat ben ik, gewoon Yannis”.

Sultan:

“Ik weet het niet hoor.. Maar ach.. tja misschien.. waarom ook niet? Wie weet is dit de goeie oplossing. Nou goed dan maar.”

Yannis:

“U woont hier op een erg mooie plek, al zeg ik het zelf. Maar misschien een beetje groot. Ik zou maar verdwalen. En de sfeer is er ook niet zo gezellig. Ik mis nog wat ..? Kaarsen, bloemen.. en eh.. kamelen. Als u t mij vraagt kan dit optrekje wel wat opfleuring en levendigheid gebruiken.”

Schoenverkoper:

Komt binnenlopen..

“Aah een nieuw gezicht..

Kijk hier uwe hoogheid, de schoenen, bijna als nieuw.. Bijna..”

Tot Yannis.. “U misschien nieuwe schoenen? Ik heb vast een mooi prinselijk paar voor u.”

Yannis:

“Schoenen?..”

Boodschapper doet een stap naar voren en leidt Yannis weg bij verkoper..

Sultan:

(negeert Yannis z'n laatste woorden, kijkt een beetje verward vanwege verkoper.)

“Ik zal u voorstellen aan mijn dochters..”

- Yannis:** “Oh dat is zeer vriendelijk van u, ik kijk zelf wel even rond..”
Loopt naar deur, dochters staan te luistervinken en vallen half naar binnen.
- Sultan:** *(kucht en zucht)*
(halfautomatisch, half afgeleid)
(Yannis kijkt rustig rond en bekijkt de dochters van onder naar boven)
“Mijn dochters;
...a, Zo mooi als de volle maan aan een purperen nacht.
...b, Zo zo stralend en vrolijk dat iedereen om haar lacht.
...c, Zo wijs als alle raadvrouwen in Bagdad te samen.
...d, bescheiden als het sterrenlicht, een echte dame.
...e, Haar dromen en verhalen betoveren elke man.
...f, Handig en vlot, niemand die haar overtreffen kan.
Dochters komen een voor een naar voren en fatsoeneren zichzelf..

Dochters smoezen en stellen 1^e raadsel.
- Dochter E:** “Vertel ons jongeman, nog voor het avonduur, wie was er eerst? De feniks of het vuur?”
- Yannis:** *Yannis loopt over het podium, (in paleis) mompelt in zichzelf over raadsel,*
Spreekt over zijn vriend de kamneel. Hij eindigt in het lopen van cirkels.. en kijkt naar zijn eigen voeten:
“Ik denk dat ik in dit raadsel verdwalen zal, er is geen einde of begin.. Het lijkt haast op de rondjes die ik loop, er is geen begin of einde aan..”

De meisjes zijn plots alert, kijken hem met grote ogen aan en beginnen te smoezen.
- Dochter F:** *Zucht, haalt diep adem..*
“Goed jonge kamelenverzorger.. je hebt het goed gedaan. Na een goede nacht voor ons kan je morgen het tweede raadsel aan..”

Dochters vertrekken naar slaapzaal.
Gordijn dicht en open

Scène 11:

We zien dochters met z'n allen.

Dochter C: “De volgende twee raadsels lost hij onmogelijk op.. laten we ons nog niet te druk maken..”

Dochter B: “Ach..ik vind t ook wel grappig, zo'n flierefluiter. Hij heeft wel durf, zo maar het paleis binnen te komen zonder hulp..”

Dochter F: “Ik moet hem nageven dat hij wel moed heeft.”

Dochters gaan naar bed. Neurieen ik ben de dochter van..

Gordijnen dicht en open.

Sultan: *Leest het eerste stuk van het gedicht voor..*

“Komt eens de juiste man,
die zonder slaap wel waken kan;
Hij zal met een van sultans' dochters trouwen.
Die man alleen zal alle raadsels goed ontvouwen.
Vuur en vuurvogel; zoek het begin. Al lijkt dat er niet te zijn.
Een cirkel dus..
Nou jongen. Slaap jij maar goed vannacht...”

Het wordt donkerder.. gordijnen dicht en open..

De meisjes staan stijf klaar naast Sultan

Dochter A: *Gaat met een zucht staan:*

“Ken je, jonge kamelenverzorger, twee zussen (zoals wij), waarvan de een wordt geboren uit de ander, en op haar beurt de 2^e weer uit de eerste wordt geboren? Je hebt tot aan vanavond, dan willen wij het antwoord horen.”

Yannis buigt en vertrekt..

*Gordijnen dicht en open.. het wordt iets donkerder,
We zien Yannis heen en weer lopen en naast zijn “kameel” gaan zitten. Hij mompelt in zichzelf, en praat tegen zijn kameel.
(Tijdens deze scene wordt zachtjes muziek gespeeld) Hij loopt naar het plein en blijft “ijsberen” Mensen staan om hem heen te kijken. Nieuwsgierig
Gaat weer terug naar paleis.*

Gordijnen gaan dicht en open.

Dames en sultan komen weer op:

Scène 12:

Yannis:

“Lang heb ik door de woestijn gelopen, in vele steden ben ik geweest. Ik denk niet dat ik ooit van de zusters hoorde waarvan u sprak. Maar als ze net zo zijn als een van u, dan zijn ze vast prachtig en mooi. En houden ze ieder in hun ban... Er is niets in deze wereld die uw schoonheid overtreffen kan.. Niets bij dag of nacht.

De dag zo stralend en zonnig.

De nacht mysterieus en vol geheimen.

(dwaalt af in eigen dromerigheid)

Die twee mooie zussen.. die de tijd delen. De nacht steeds weer geboren uit de ondergaande zon, de nieuwe dag geboren uit de duisternis..”

(loopt bijna de troonzaal uit.. boodschapper is alert en houdt hem tegen, schudt hem “wakker”)

Boodschapper: ”Mooi.., prachtig”

Dochters: *Oproer bij de dochters..*

Ze haasten zich naar hun slaapvertrek.

A: “Wat moeten we nu, mijn schoonheid geven aan hem?”

C: “Zal hij mijn raadsels echt oplossen, is hij slimmer dan ik?”

E: “Hij spreekt van mysterie en droomoorden, maar kan hij onze dromen ook uit laten komen? Kan hij ons laatste mysterie ontraadselen?”

Dochters:

Lied:

“Ik ben de dochter van
De wijze en rijke Sultan
En ik moet trouwen,
Maar ik wil wachten
Dus ik dans met een droomprins elke nacht.”

F: “Ja goed, maar wat nu met die boeren jongen?”

B: “We geven hem morgen het laatste raadsel..

’t is wel een aparte jongen, ik wil wel ns zien of hij er uit komt.”

Dit alles terwijl poetsvrouw luistert.

Gordijn sluit en opent weer, licht is donker en licht geworden.

Dochter D:

Dochters staan klaar en Yannis ook. Andere zusjes duwen dochter D naar voren:

“Dit laatste mysterie is het raadsel van ons diepste geheim. Als je dit weet op te lossen dan verdien je onze bewondering en respect, en zal je met een van ons mogen trouwen.

Dochter D: Onze vader heeft inmiddels een goede band met de plaatselijke schoenverkoper.. Hoe kan het toch dat onze mooie schoenen elke dag opnieuw versleten zijn? Je hebt tot morgenochtend om het goede antwoord te vinden.”

Sultan: “Om je te helpen bij dit raadsel, zal je vannacht bij de prinsessen in hun slaapzaal mogen slapen.”

De flierefluiter vertrekt om na te denken.

De meisjes verlaten opgelucht de zaal. Smoezen: Dit kan hij toch niet oplossen.. onmogelijk.

Doek gaat dicht en weer open.

Scène 13:

Yannis zit weer bij zijn spullen en zijn “kameel”.

Daar komt de poetsvrouw aanlopen.

Poetsvrouw: “Aah Yannis.. wat zit je er bezorgd bij.. ?
Hoe is het je afgegaan bij de prinsessen?
Je hebt je eigen oude kloffie nog aan zie ik..
(naar publiek fluisterend) Nog geen juten zak..”

Yannis: “Kapotte schoentjes..”

Poetsvrouw: “Wat zeg je Yannis.. zal ik je even alleen laten met je kameel?”

Yannis: “Oh goeden avond vrouwe.. ehm ja.. Ik weet niet zo goed wat u bedoelt met een juten zak.. maar ik ben nog altijd hier.
Ik geloof dat ik moet uitzoeken waarom de prinsessen hun schoenen kapot maken.. Maar waarom zouden ze dat doen? Wie wil er nu de hele dag op blote voeten lopen?
Nu ik er over nadenk..” (Hadden ze tot nu toe wel schoenen aan?)
“Maar ik moet zo weer gaan.. Ik slaap vannacht in de slaapzaal op het paleis.”

Vrouwe zoekt in haar buidel.

Poetsvrouw: “Wacht Yannis ik heb wat voor je. Als je niet vies bent van spinnennwebben, dan kan deze mantel je wellicht helpen. Ik heb m geweven van de spinnenwebben in het paleis, In het donker val je niet zo op met deze mantel aan.
Probeer vannacht eens niet te rusten en drink geen kruidenthee helpt dat om helder te blijven denken.”

Yannis: “Geen kruidenthee.. niet slapen? Als dat zal helpen met die kapotte schoentjes..dan zal ik t maar proberen.”
(poetsvrouw gaat af)

Gordijnen dicht en open.

Scène 14:

Yannis klopt aan bij paleis en wordt door boodschapper binnengelaten.

Sultan: “Mijn lieve dochters; Is jullie vermaak dan zo belangrijk? Kunnen jullie deze vriendelijke jongen nu echt niet een handje helpen?”

“Mijn lieve .. heeft hij niet een leuk gezicht?”

Dochter A: “Hij houdt mijn mooie handen pas vast, als hij het laatste raadsel oplost”.

Sultan: “En ... Heeft hij niet bewezen slim te zijn?”

Dochter C: “Als hij net zo slim kan zijn als ik, mag hij met me trouwen”.

Sultan: “... Een mysterie is deze jonge man toch wel?”

Dochter E: “Hij zal me alleen betoveren door ook het derde goede antwoord te geven”.

Sultan: “En mijn lieve ... Yannis is toch zeer bescheiden en eerlijk geweest?”

Dochter D: “voorzichtigheid is belangrijk, laat hem zich eerst maar bewijzen”.

Sultan: “Is hij niet moedig geweest om hier zonder hulp voor jullie te staan?”

Dochter F: “Een stoere man geeft niet bij voorbaat op, laat hem zijn moed maar tonen”.

Sultan: “En was hij niet altijd vrolijk.. een lach van jou kan hem goed doen.”

Prinses B bloost en giechelt..ze kijkt Yannis lief aan.

De andere dochters kijken haar een beetje streng aan. Ze fatsoeneert zichzelf en zegt:

Dochter B: “Pas als hij bewijst meer te zijn dan kamelenboer, is mijn lach voor hem”.

Sultan: “Goed dan, veel geluk Yannis
Welterusten mijn mooie en lieflijke dochters.”

Gordijn dicht en weer open.

Scène 15:

*De avond valt.. Yannis test de bedden uit, kijkt overal.
De meisjes vinden hem een beetje onbeschoft en raken nerveus
gaan bij elkaar staan en smoezen. maar eentje giechelt er een
beetje om.*

Dochters: **D:** “Beste Yannis, je hebt alleen nog deze nacht.. Slaap goed en rust
uit voor morgen.”
C: “We willen je graag een kop kruidenthee aanbieden voor je gaat
slapen.”
F: “Deze thee zal je een goede nachtrust geven, wij gaan zo slapen,
Een goede nacht..”

Yannis drinkt geen thee en rolt zich op.

Yannis: “Hier, jij kan wel wat goeds gebruiken” *Giet wijn bij plant.*

*Meisjes sluipen naar spiegel. En neurieen ik ben de dochter van en
lolo mi boto.*

Dochters: “Spiegel van het gouden slot, vaar ons naar ons dansgenot.”
Spreuk voor spiegel: poort.

Yannis volgt met mantel aan.

Gordijn dicht en open, (evt. ander achtergronddoek)

Scène 16:

Lied:

Ik ben de dochter van...
Droomprinsen arriveren een voor een.

*Arabische muziek wordt gespeeld. Prinsen en prinsessen dansen.
Yannis kijkt toe.*

*Haalt later grapjes uit: Lekkers van het feestmaal wegnemen, op tenen staan, jurk vasthouden, op iemand z'n schouder tikken.
Springt dat de vloer ervan kraakt e.d.*

- Dochter D:** "Wat hoor ik toch kraken? Is er iemand hier?"
- Prins:** "Nee niets aan de hand, wij zijn hier alleen, de prinsen van jullie wonderland."
- Dochter F:** "Wat is dat prins, het dansen verleerd? Sta je nu zomaar op mijn tenen?"
- Prins:** *(kijkt verward)* "Op uw fijne voeten staan gebeurt me anders nooit, misschien ben ik vanavond wat verstrooid."
- Dochter B:** "Je lijkt haast Yannis wel, die is ook steeds verstrooid."
- Dochter A:** "Deze prinsen kunnen echte schoonheid pas waarderen, ik vraag me af of Yannis dat ooit zal leren?"
- Dochter E:** "Ik dans in deze mooie nacht, met mijn prins onder de sterrepracht.."
- Prins:** "Waar is mijn wijn gebleven, Oh lieve dame, het was hier nog zo even.."
- Dochter E:** "Wij hebben geen wijn nodig om te dromen, dat is waarom wij naar jullie toekomen.."
- Dochter B:** "In mijn dromen heb ik vaak Yannis voorbij zien komen."
Prins doet alsof hij haar niet hoort.
- Dochter C:** "Wat tik je op mn schouder prins, als je wat zeggen wil kan dat ook zo.."
- Prins:** *(kijkt verward)* "Mijn lieve vrouwe, je bent zo slim en wijs.. Dat ik u steeds maar weer de hemel in prijs.."
- Dochter B:** "Yannis is ook slim geweest, zou hij morgen het antwoord weten? Of zal hij in een juten zak het paleis verlaten?"

Prins: “Ach vrolijke dame, waar is uw ach gebleven, Ik zal u een hemels dansje geven.”

Dochter F: “Wie heeft er van mijn taart gegeten?
(*tot prins*) Als je n stukje wilde, mocht je t ook wel vragen..”
(*loopt weg, prins gaat haar achterna*)

Dochter D: “Ik ben hier niet op m’n gemak..”

Dochter F: “Kom we gaan, het feest is klaar..”

Dochter E: “Ach ja..de ochtend breekt al aan.. Vaarwel mijn mooie prins..”

Ander dochters groeten ook.

Dochter B: “Hoe zou t met Yannis zijn?”

(Yannis lacht met hap taart in z’n mond)

Dochters: “Spiegel van dit dromenland, breng mij naar mijn eigen land.”(*Yannis gaat voor*)

Gordijn dicht en open

Scène 17:

Poetsvrouw maakt Yannis wakker: hij slaapt nog half en praat in zichzelf over het feest.

“Yannis, wordt wakker.. Hoe was je nacht. Ik hoorde je praten over prinsen en dansen..”

Poetsvrouw: *Yannis wrijft slaap uit z’n ogen, gaat rechtop zitten..*

Yannis: “Eh.. De dochters.. (*knikt naar prinsessen*).. Ze dansen graag.. Elke nacht zien ze zes prinsen. In een zaal achter de spiegel..”

Poetsvrouw: “Goed.. Hier..trek dit aan, vertel je verhaal aan de sultan..”

Yannis kleed zich om tot prinselijke Yannis, met een tikje oude Yannis..
Gordijn dicht en open..
Yannis loopt troonzaal binnen.
Sultan schrikt een beetje op:

Sultan: “Eh.. oohw ..huh.. Yannis?”
Yannis buigt

Dochters komen uitgerust en opgelucht binnen.. Dochter B kijkt hoopvol..

- Yannis:** “Hoogheid.. uw prachtige dochters..
Zij dansen ’s nachts met brave prinsen in een zaal achter hun
spiegel..
Heel de naht dansen zij door..
Zodat ze ’s ochtends niets meer hebben om op te lopen..”
- Sommige meisjes kijken naar hun voeten, de een na de ander
bezwijmt.
Yannis wekt ze..*
- Dochter F:** “Goed Yannis, Je hebt jezelf bewezen.. Je bent een man met moed
en lef..”
- Dochter A:** “Je hebt de raadsels opgelost, je verdient onze schoonheid.”
- Dochter E:** “Je bent een mysterieuze jongen Yannis.”
- Dochter C:** “Je hebt bewezen een slimme man te zijn, je verdient de
beloning.”
- Dochter D:** “Een eerlijke bescheiden man, die onze raadsel heeft opgelost. Je
hebt de waarheid laten horen.”
- Dochter B:** *Giechelt een beetje..* “En wie zal de gelukkige worden?”
- Yannis:** “Een lach is er nooit teveel.. Ik kies voor jou..”
Omhelzen elkaar.
- Schoenverkoper komt vrolijk binnen:*
- Schoenverkoper:** “Hoorde ik dat er iemand nieuwe schoentjes wilde kopen?”
- Gordijnen dicht en open..
Bruiloftsfeest, iedereen danst.. Drooprinsen en prinsessen, yannis
en prinses, vrouwen en mannen, Schoenlapper en Sultan,
boodschapper kijken toe.*
- Sjeik Ali:** “Ja en zo loopt het dus af; die flierefluiter mag trouwen met een
prinses.”
- Prins Amar:** “En wij; een sjeik en een prins staan over zijn geluk te vertellen.”

Einde

Liedjes:

- Eenzaam door hete sahara → uit boek: 'Eigenwijs' (intro Yannis)
- Een oosterse nacht → uit Disney film: 'Aladin' (intro Yannis)
- Ik ben de dochter van → uit boek: 'Eigenwijs' = Epo i tai tai (dochters)
- Sjeik Ali en Prins Amar → uit Disney film: 'Aladin' = Prins Ali A (sjeik en prins)
- Karakterlied dochters → uit boek: 'Eigenwijs' = Lolo mi boto eigenwijs
- Smeek/wanhoopliëd Sultan → uit boek: 'Over de stroom' = Signor abate

Hierbij is steeds de tekst naar eigen inzicht aangepast aan het toneelstuk

- Verder gebruik gemaakt van Arabische buikdans muziek
- Arabische en passende melodietjes uit "kinderen voor kinderen" liedjes:
 - Cd 1: 'puberteitsballade' en 'oh dat huiswerk'
 - Cd 2: 'tweeling', 'bang hoezo bang', 'roken' en 'gastarbeiders'
 - Cd 3: 'zondagmiddag'
 - Cd 4: 'Ik ben beroemd'
 - Cd 5: 'Op ons eiland' en 'herbergier gerstebier'
 - Cd 14: 'baklava of rijstevla'
- Geïnspireerd geraakt door Fakir muziek en Fata Morgana muziek van de Efteling
- Gebruik gemaakt van muzikale mogelijkheden van de kinderen zelf.